Erasmus+ Program 2017

Ambrus Ádám

Ambrus Ádám vagyok (2001.04.23) a Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakképző Iskola és Kollégium tanulója. Az Erasmus+ programon veszek részt.

Ebben az iskolában hallottam az Erasmus+ programjáról. A programmal kapcsolatos összes információt Túri Tibor tanár úr által tudtam meg. Bemutatta nekünk az országot, ahová megyünk, majd a munkahelyeket, szállásainkat illetve a közös kirándulásokat.

Eleinte sokat gondolkoztam azon, hogy menjek-e, de végül arra a döntésre jutottam, hogy élek a lehetőséggel. Szükségesnek találtam szakmai tudásomat fejleszteni. Emellett Egy németországi utazás, ahol „magamra" vagyok utalva gyarapíthatom nyelvi tudásomat és fel tudok készülni az önálló életre, megtanulok gazdálkodni és megízlelem milyen egy pékségnél dolgozni.

A programban 17 diák vett részt, 2 gépész és 15 pék illetve cukrász; és a minket kísérő tanáraink, akik segítettek bennünket, odafigyeltek és vigyáztak ránk.

Az indulás napja 2017. június 24. este 20:00. Egy kisbusszal mentünk ki Németországba, a csomagjainkat a busz utánfutójára pakoltuk fel, a maradék felszerelés, étel, ital és egyéb útravalókat magunknál tartottuk buszon.

A hosszú és fárasztó, ámde zökkenőmentes utazás után megérkeztünk Németországba, Sanitzba 2017. június 25-én körülbelül 12:00 magasságában.

(Németország, Mecklenburg-Elő-Pomeránia, Sanitz)

Sanitzban foglaltuk el első szálláshelyünket, ahol Edda és Heiko Henze vártak bennünket, akik folyamatos résztvevői iskolánk diákjainak elszállásolásában és tanításában. Kettejüknek és tanárainknak köszönhetően nevezetes helyekre jutottunk el. Az egész csapat együtt volt. Külön a fiúk, külön a lányok. A fiúk szállásán két darab háromágyas illetve egy darab ötágyas szoba volt. E napon kipakoltuk holminkat, majd egy kis pihenés után Edda megmutatta a város nevezeteségeit.

Másnap, hétfőn reggel 8 órakor reggelivel vártak bennünket. Az ízletes és bőséges reggeli után elkezdődtek a németórák.

Két csoportra voltunk szétosztva. Az egyik csoportot Edda tanította,amelyikben én voltam, míg a másik haladó csoportot, Ronald Henze tanította, aki Edda és Heiko gyermeke.

Remekül beszéltek magyarul, így nem okozott gondot a kommunikáció, ha valami nem jutott volna eszembe németül. Nagy élmény volt német anyanyelvű személyektől tanulni. Megmutatták a kiejtést és rengeteg új szót tanulhattam tőlük.

A németórák befejeztével és kis felfrissülés után elmentünk egy nyugdíjas otthonba ebédelni. Ez tulajdonképpen menza volt. Eleinte furcsa volt a német koszt. A magyar szokások illetve ízek után érdekesnek találtam hogy nem igazán van leves az ebédhez. De kis idő elteltével már hozzá voltam szokva az ízekhez és étkezési szokásokhoz.

Az ebéd után visszamentünk a szállásunkra, majd egy kis idő elteltével Edda megmutatta nekünk Sanitzt. Begyalogoltunk a városközpontra, megtudtuk hol vannak a boltok. Bemutatásra került a sanitzi temető illetve az ott található református templom is.

Elmesélte a történeteket e helyekről, majd megnéztük a helyi gimnáziumot is és az ott található sportpályát és tornatermeket is.

Második németországi reggelünkön ellátogattunk a programban résztvevő cégekhez, akik vállalták hogy náluk végezhetjük el a gyakorlatunkat.

Első állomásunk Németország egyik meghatározó pékségéhez vezetett:

Az üzemlátogatás után megvendégeltek minket, kóstolót kaptunk termékeikből. Megízlelhettük a különleges kenyereket és egyéb péktermékeket. Minden termék után kaptunk egy rövid beszámolót a pékáruk eredetéről, gyártásáról. Majd elindultunk egy újabb munkahelyre.

Másnap Grimmenbe mentünk ahol, 5 diákunk dolgozott később. Körbevezettek minket a pékségen, az üzemen és a cukrász részlegen is. Itt

ebéddel fogadtak minket. Itt is különleges német specialitásokkal vártak minket.

Ezután elindultunk a lányok szállását megnézni illetve lefoglalni a szobákat, ahol ketten laktak a diákok és egy kísérő tanár.

Pár utcával arrébb megvettük a szükséges bérleteket a diákoknak.

Ezután visszamentünk Sanitzba, ahol folytattuk a német nyelv tanulását.

A következő napon Warnemündébe mentünk, ahol lehetőségünk adódott megnézni egy luxushajót, az Aida-t ami éppen a kikötőben állt.

Gyönyörű volt, én még soha életemben nem láttam ekkora hajót.

Ugyanitt a hajón ebédeltünk meg.

Az ebéd és a hajó körbejárása után lementünk másnap a tengerpartra, ahol nagyon jól éreztük magunkat.

A móka é
tanultuk t
a némete

Majd a következő héten az utunk Rostockba vezetett, ahol megnéztük a középkori városfalat és a templomot is, majd egy egyetemen ebédeltünk.

Majd ismét Grimmenbe mentünk, ahová most már azért mentünk, hogy elvigyünk 5 tanulót, akik majd ott fognak dolgozni.

Másnap korán indultunk, hogy mindenki időben odaérjen a szállására. Mi Laageba,volt aki Ribnitzbe, és a legmesszebb Rügenre.

Berendezkedtünk, kipakoltuk a holminkat és feltérképeztük a terepet a közelünkben, hogy merre vannak a boltok stb.

Elkezdődött nekünk is a munka.

Hajnali 2-re jártunk dolgozni,nagyon fárasztó volt de muszáj volt.7 órában dolgoztunk,3 hétig pék majd 3 hétig a cukrász részen voltunk. Tanultunk sok ujdonságot,új termékeket ismertünk meg mind a pék mind a cukrászoknál.

Az ezt követő hétvégén közösen a csapattal elmentünk a Rügen-szigetre.

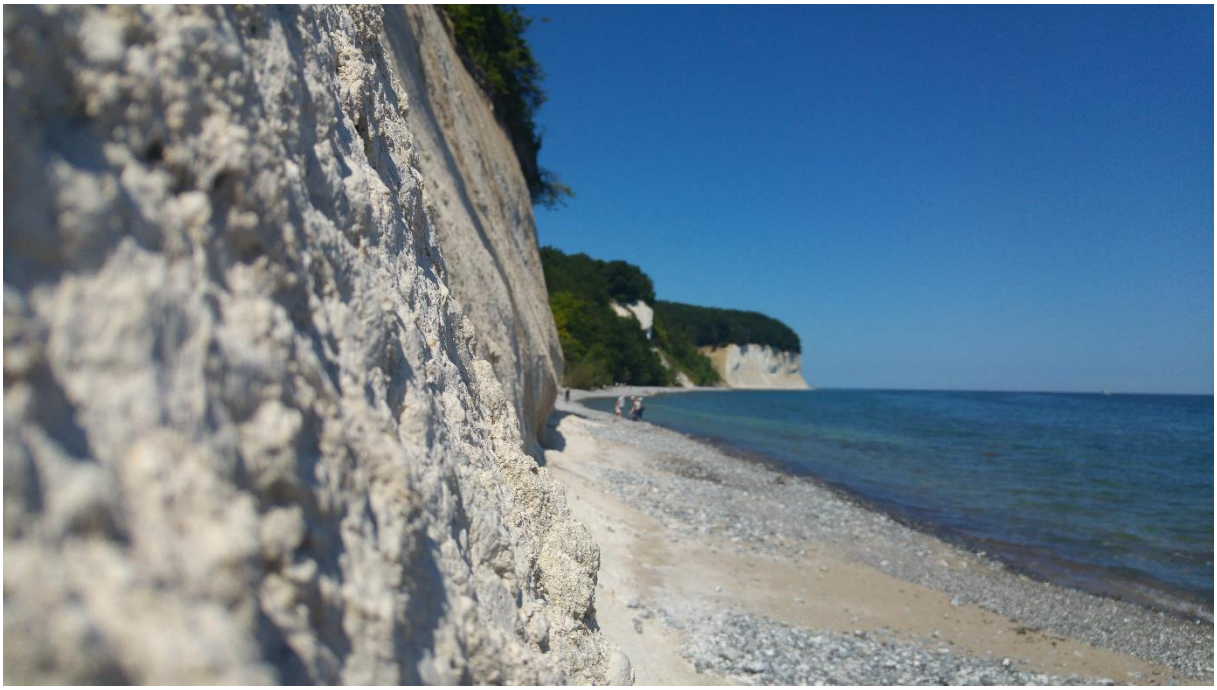

Gyönyörű volt az, amit láttunk, az egész csapat nagyon élvezte. Remekül szórakoztunk együtt.

Ezután ment mindenki a szállására és pihentünk.

A munka ugyanúgy ment, tésztát gyúrtunk, dagasztottunk, közben összebarátkoztunk a munkatársainkkal, nagyon kedvesek voltak.

A 4.-ik héten „cukrász” lettem, ott is mindenki szimpatikus volt, segítettek, sok új dolgot tanultam.

2017 augusztus 10-én elmentünk a Hanse Sailre, amit minden évben megrendeznek Rostock, Warnemündében.

Rengeteg vitorlás hajó és komp is részt vett rajta.

Sok gyönyörű hajót láttunk és mi is kieveztünk a tengerre. A hajón remekül éreztük magunkat.

Kaptunk vacsorát is, különleges ízesítésű és fajtájú halakat kóstolhattunk meg. Volt füstölve, sütve,

rengeteg féle körettel, jellegzetes német kenyerekkel, különféle gyümölcsökkel és salátákkal.

Elérkezett az utolsó hét.

Vegyes érzelmeim voltak azzal kapcsolatban, hogy hamarosan hazamegyünk.

Az utolsó munkanapon bevittük az ajándékokat a munkatársaknak és a főnöknek,aki meg volt elégedve a munkákkal.

Ezt követő napon, elkezdtük összepakolni a holminkat, ugyanis másnap indultunk haza.

2017. augusztus 11-én délután 15:00-kor elindultunk haza, Magyarországra. Újabb hosszú út várt ránk.

Hatalmas nagy élményeket élhettem át ez alatt a hét hét alatt. Boldog vagyok, hogy végül amellett döntöttem, hogy vállalom a németországi gyakorlatot.

Élveztem minden percét, a munkát és a kikapcsolódást is.

Köszönet Túri Tibor Tanár Úrnak, aki nélkül, hogy nem jött volna létre számomra ez az utazás!

Egy élmény volt!